

עמ"י 47538/08/16 - מדינת ישראל נגד ראמי גוגרעאני (עציר, אבראהים סחאר (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 47538-08-16 מדינת ישראל נ' גוגרעאני(עציר) ואח'
לפני כבוד השופט ארז יקואל
מדינת ישראל
העוררת
21 אוגוסט 2016

נגד
המשיבים
1. ראמי גוגרעאני (עציר)
2. אבראהים סחאר (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת אלכס וויסגורד

ב"כ המשיב 1 עו"ד רעד מוחמד

ב"כ המשיב 2 עו"ד פאדי חמדאן

המשיבים בעצמם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 19.8.16 (כב' השופטת כ' בן-אליעזר) אשר הורה על שחרור המשיבים למעצר בית מלא בפיקוח אנושי בעיר קלנסואה ובכפוף להפקדת ערבויות ואיסור יצירת קשר עם המעורבים.

המשיבים נעצרו לראשונה ביום 16.8.16 בחשד לביצוע עבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו וכניסה לישראל שלא כדין. מעצמם הוארך עד ליום 19.8.16 לאחר שאותרו רף ראייתי ועילת מעצר נדרשים.

בהחלטה מיום 19.8.16 קבע בית המשפט קמא, כי החשד הסביר הקיים כנגד המשיבים לא התחזק הן ביחס לעבירות

עמוד 1

המיוחסות להם בגדר הבקשה והן ביחס לעבירות נוספות של גניבות רכב בהן נחשדו. בית המשפט שקל את מכלול הנסיבות, על עברם הפלילי של המשיבים ולא מצא לנכון להוסיף ולהחזיקם במעצר ממש. בית המשפט התרשם מחלופת מעצר מניחה את הדעת כפי שהוצגה בשטחי מדינת ישראל וציין כי ניתן להורות על שהיית המשיבים במעצר בית למשך מספר ימים - עד ליום 23.8.16, וככל שיתחזק החשד הסביר כנגד המשיבים, תוכל העוררת לשוב ולעצורם.

מכאן הערר שלפניי, במסגרתו טוענת העוררת כי שגה בית המשפט קמא כשהורה על שחרור המשיבים בהתעלם מהיותם תושבי אזור, ללא אישור שהייה או עבודה, כשהשאריתם בשטחי מדינת ישראל בתנאי מעצר בית, "מכשירה את השרץ" בדבר הותרתם כאן שלא בתנאי מעצר.

עוד מדגישה העוררת, כי בית המשפט התעלם מעברם המכביד של המשיבים ומהעובדה שנכנסו לשטחי מדינת ישראל על מנת לבצע עבירות. העוררת מוסיפה, כי בית המשפט שגה בכך שלא נתן משקל בכורה לעובדה שכנגד המשיבים תלויים ועומדים מאסרים מותנים, באופן שאינו מהווה גורם מרתיע עבורם ומלמד כי לא ניתן לתת בהם מידה רבה של אמון, הנדרש לשם שחרורם.

בדיון כפי שהתקיים, חזרה העוררת על טענותיה והדגישה כי חומר החקירה שנאסף עד כה מאפשר לגבש יסוד סביר לחשד כנגד המשיבים ואף מעבר לכך. שימת הלב הופנתה לפעולות החקירה שעדיין נדרש ביצוען כפי שפורט בדוח הסודי שסומן במ/1 על ידי בית המשפט קמא. בעיקר, מפנה העוררת לפעולה מספר 2 באותו דוח וטוענת כי ככל שתתקבלנה תוצאות חיוביות בגין פעולה זו בפרק הזמן הקרוב, תספיק התשתית הראייתית שבתיק להגשת כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.

הובהר כי אף אם התשתית הראייתית אינה מספקת, די בעברם הפלילי של המשיבים ובמאסר המותנה התלוי ועומד כנגדם, כדי להורות על המשך מעצרם. לבסוף נטען כי החלופה אליה שוחררו המשיבים אינה יכולה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהם.

מנגד, טענו המשיבים, כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. הודגש כי המשיבים השתחררו אמש בשעה 23:30 מבלי שהעוררת הביאה לידיעתם את החלטת בית משפט זה מיום 19.8.16 שאיפשרה, למעשה, את שחרורם במועד מוקדם יותר. הובהר כי ביחס למיקום החלופה, המדובר בבית רב קומות כשכל אחד מהמשיבים שוהה בדירה משלו ותחת פיקוח שונה. עוד הודגש כי גם כעת, אין בתיק החקירה כל התפתחות ובנסיבות אלו, עותרים המשיבים להותיר את החלטת השחרור בעינה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה ובהחלטת בית המשפט קמא, שוכנעתי כי יש לדחות את הערר.

בית המשפט קמא נתן דעתו לחומר הראיות, לנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות למשיבים, לעברם הפלילי ולמסוכנות הנשקפת מהם. על אף כל אלו, החליט להורות על שחרורם למעצר בית מלא למשך מספר ימים בשטחי מדינת ישראל, על מנת לאפשר לעוררת להגיש בקשת המשך בעניין מעצרם, ככל שיתחזק החשד הסביר כנגדם.

מאז ועד כה, אותו חשד סביר כפי שמיוחס למשיבים לא התחזק ואין בתיק החקירה כל תוצר של פעולה חדשה. הנסיבה המרכזית מכוחה בחרתי שלא להתערב בהחלטת בית משפט קמא, הנה עובדת שחרורם של המשיבים.

כידוע, רק במקרים חריגים ייעצר שוב אדם שהיה משוחרר. כך נקבע: "לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר...ככלל, מי ששוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור, או אם נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר וחריגה מכלל זה עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל" (ראה בש"פ 8015/09 קוניף נ' מדינת ישראל [20.10.09]) וכן: "בכלל זה...נסיבות בהן במהלך התקופה בה האדם לא היה עצור התגלתה ראייה נוספת, או שנעשו נסיונות מצד הנאשם לשבש הליכי משפט או להימלט מאימת הדין שנתגלו בשלב מאוחר יותר (ראה בש"פ 2704/10 ביטון נ' מדינת ישראל [9.4.10]; בש"פ 288/11 פלוני נ' מדינת ישראל [18.1.11]).

לא התרשמתי כי העניין שלפניי מגיע כדי מקרה חריג המצדיק את קבלת הערר ואת השבת המשיבים למעצר. לא התגלתה כל ראייה נוספת עד כה ולא נעשו נסיונות מצד המשיבים להפר את תנאי שחרורם או לשבש את הליכי המשפט.

פתוחה לפני העוררת הדרך להשלים את החקירה כמבוקשה, שעה שהמשיבים אינם במעצר ובמיוחד כך, שעה שפעולת חקירה מספר 2 שבדוח הסודי במ/1 אינה ניתנת לשיבוש על ידם. ככל שיתחזק החשד הסביר כנגד המשיבים, ניתן יהיה להגיש בקשה למעצרם כפי שאף קבע בית המשפט קמא.

מהחומר שהוצג לפניי ושסומן באות א' ובחותמתי, אין כדי לשמוט את הקרקע מתחת לחלופת המעצר אליה שוחררו המשיבים ובמ/3 כפי שהוצג, היה בידיעת בית המשפט קמא טרם החלטתו להורות על שחרורם לאותה חלופה. בנוסף, אציין כי במקרים מתאימים אין לשלול שחרורם של חשודים תושבי האזור לחלופת מעצר במדינת ישראל (ר' בש"פ 8567/06 דאפר נ' מדינת ישראל [6.11.06] ובש"פ 1290/10 מדינת ישראל נ' אלשעור [18.2.10]).

לאור כל אלו, לא מצאתי לנכון להתערב במסקנות בית המשפט קמא והערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ז אב תשע"ו, 21/08/2016 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל, שופט

הוקלדעלידינופרסולמן